

การพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

The Development of Research Competency for Learning by Coaching and Research-Based of Student Teacher at Songkhla Rajabhat University

จงกล บัวแก้ว^{1*}

Jongkon Buakaew^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู และเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาครู โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาครู จำนวน 131 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัยคือ แบบสอบถามความต้องการสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ แบบสอบถามความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า PNI_{modified} และสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาครูมีความต้องการจำเป็นลำดับแรก คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านเจตคติที่ดีต่อการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามลำดับ และ 2) ผลการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านความรู้ความเข้าใจการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนของนักศึกษาหลังการใช้กระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานสูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการใช้กระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สมรรถนะการทำวิจัยเพื่อการเรียนรู้ การโค้ช การวิจัยเป็นฐาน

¹ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹ Faculty of Education Songkhla Rajabhat University

* ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author)

Abstract

This research aims to study need assessment in research competency for learning development of student teachers and develop research competency for learning development by coaching and research-based of student teachers. The target group were 131 student teachers. The instruments were requirement in research competency for learning development questionnaire, classroom action research for student learning development test and classroom action research for student learning development quality evaluation form. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation, PNI_{modified} and t-test.

The results showed that 1) the student teachers' first need assessment was the cognition about classroom action research for student learning development, followed by the skill and the good attitude. 2) The results of the development in research competency for student learning development in cognition about classroom action research by coaching and research-based of student teachers was higher than before at the.05 level of statistical significance and classroom action research skill for student learning development after using coaching and research-based was higher than criterion 75% at the.05 level of statistical significance.

Keywords: Research competency for learning, coaching, research-based

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 30 มีการกำหนดในสถานศึกษามีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ อีกทั้งหมวด 6 เกี่ยวกับการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา กำหนดให้สถานต้องมีการประเมินผลภายในทุกปี และรับการประเมินภายนอกทุก 5 ปี ซึ่งเป็นการผลักดันให้สถานศึกษาและครู หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเร่งพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนที่สมบูรณ์ (สุวิมล ว่องวานิช, 2560) จะเห็นได้ว่าทั้ง 2 หมวดนี้เกี่ยวข้องกับครู โดยตรง ดังนั้นการจะพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนานักเรียนที่

สมบูรณ์ ครูจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะสายครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ที่ผลิตบัณฑิตเพื่อไปเป็นครูในอนาคต สภาครูและบุคลากรทางการเรียนศึกษา หรือคุรุสภา ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาครูให้เป็นครูที่ดี ครูที่มีคุณภาพ ซึ่งข้อบังคับของคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ 2556 หมวด 1 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และต้องมี 1) มาตรฐานความรู้ในหัวข้อดังนี้ ความเป็นครู ปรัชญาการศึกษา ภาษาและวัฒนธรรม จิตวิทยาสำหรับครู หลักสูตร การ

จัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา การวัดและการประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการศึกษา คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ และ 2) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ได้แก่ การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน การปฏิบัติการสอน ในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ โดยการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะนั้น ชิ้นงานหลักที่นักศึกษาต้องปฏิบัติคือการทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วย มาตรฐานวิชาชีพ 2556, 2556)

จากมาตรฐานวิชาชีพดังกล่าว คณะ ครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีความ ตระหนักในการการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู ทั้งในระดับปริญญาตรี และระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู โดย เฉพาะมาตรฐานความรู้การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้เป็นมาตรฐานความรู้หนึ่งที่นักศึกษาทุก คนต้องได้รับความรู้ และสามารถนำความรู้ไป ต่อยอดสร้างผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาใน สาขาวิชาเฉพาะ ดังนั้นการได้รับความรู้เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาผู้เรียนได้อย่าง สมบูรณ์ นักศึกษาต้องมีสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อ การพัฒนาการเรียนรู้ด้วย

การพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เกิดประสิทธิผล ได้นั้นจะต้องอาศัยเวลาและบ่มเพาะความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็น อย่างดี ดังนั้นผู้สอนจะต้องทราบความต้องการ อุปสรรค หรือข้อจำกัดต่างๆ ในการทำวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เมื่อทราบข้อมูล เบื้องต้นเหล่านี้แล้วก็สามารถออกแบบพัฒนา

สมรรถนะการทำวิจัยได้ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้ สอนเล็งเห็นว่าการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัย ของนักศึกษานั้นต้องอาศัยวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่หลากหลายและตอบโจทย์ความต้องการของ นักศึกษา ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารถึงแนวทางใน การพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน พบว่ามีรูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะนักศึกษามีจำนวนมาก แต่ ที่น่าสนใจ จำนวน 2 รูปแบบคือ 1) รูปแบบ การพัฒนาโดยใช้การโค้ชเป็นการเรียนรู้และ พัฒนาการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง โดย การส่งเสริมและให้เวลาแก่ผู้รับการพัฒนาได้ ไตร่ตรองสะท้อนคิด สนทนา พูดคุย การฝึกและ พัฒนาการใช้ความคิดเกี่ยวกับการทำงานของ ตนเอง เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติ งานและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2556) โดยมีขั้นตอนการโค้ช 4 ขั้นตอนตามการศึกษาของดวงหทัย โสมไชยะวงศ์ (2557) คือขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นเสนอความรู้ หรือทักษะ ขั้นฝึกปฏิบัติ ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้ และ 2) รูปแบบการพัฒนาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน (Research-based) เป็นการนำกระบวนการวิจัย หรือผลการวิจัยมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ หรือนำเอากระบวนการวิจัยมาเป็นเครื่องมือใน การแสวงหาความรู้ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะ กระบวนการวิจัยและการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง (พวงพกา ปวีณบำเพ็ญ, 2560) นอกจากนี้ ทิศนา แหมมณี (2548 อ้างถึงใน เสาวภา วิชาดี, 2554) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิจัยเป็นฐานไว้ 2 แนวทาง คือ 1) แนวทางที่ใช้ ผลการวิจัยเป็นสาระการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ผลการวิจัย/ใช้ผลการวิจัยประกอบ การสอน การเรียนรู้จากการศึกษางานวิจัย/ การสังเคราะห์งานวิจัย และ 2) แนวทางที่ใช้ กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้วิชาวิจัย/วิธีทำวิจัย การ

เรียนรู้จากการทำวิจัย/รายงานเชิงวิจัย การเรียนรู้จากการทำวิจัย/ร่วมทำโครงการวิจัย การเรียนรู้จากการทำวิจัย/วิจัยขนาดเล็ก และเรียนรู้จากการทำวิจัย/วิทยานิพนธ์

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสนใจศึกษาความต้องการ และพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู เพราะนักศึกษาในกลุ่มนี้กำลังปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอนอยู่ในสถานศึกษา ผลที่ได้จากการพัฒนาก็จะนำไปสู่การพัฒนานักเรียนโดยตรง อีกทั้งการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้รูปแบบนี้ เป็นแนวทางสำหรับการสอนของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา ครูประจำการ และบุคคลที่สนใจได้แนวทางการในการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยของตนเอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2. เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แบ่งเป็น 2 วัตถุประสงค์ย่อย คือ

2.1 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติการวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2.2 เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติ

การวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา กับเกณฑ์ร้อยละ 75

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 172 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 121 คน ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973 อ้างถึงใน วรธนีย์ แกมเกตุ, 2555) และสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความต้องการสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยผู้วิจัยนำเครื่องมือของ วิโรจน์ หมั่นเทพ (2561) มาประยุกต์ใช้ แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยเพศ อายุ ประสบการณ์การสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และตอนที่ 2 เป็น

ข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และเจตคติที่ต่อการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีรูปแบบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับนักศึกษาครูโดยให้ตัวแทนนักวิจัย เป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย ตามวัน และเวลาที่นัดหมาย ซึ่งมีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับกรวิจัยและวัตถุประสงค์ของวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

ระยะที่ 2 การพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมจำนวนนักศึกษา 172 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมจำนวนนักศึกษา 30 คน ได้ด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตอนนี้นำเครื่องมือของ วิโรจน์ หมั่นเทพ (2561) มาประยุกต์ใช้จำนวน 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นรูปแบบข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ ตอบถูกได้ 1 คะแนนและผิดได้ 0 คะแนน โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

2. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นรูปแบบเกณฑ์การใช้คะแนน 4 ระดับ จำนวน 16 รายการตามรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยอธิบายกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่นักศึกษากลุ่มเป้าหมายตามแผนการพัฒนาที่บูรณาการการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานจำนวน 8 ครั้ง

4. ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามแผนเรียบร้อยแล้ว จึงทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจ

ในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกครั้ง และประเมินคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสถิติ t-test (Paired samples t-test) และการทดสอบสถิติ t-test (One samples t-test)

ผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น

ตาราง 1 ความต้องการจำเป็นสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

รายการ	ค่าสภาพที่คาดหวัง		ค่าสภาพที่เป็นจริง		PNI _{modified}	ลำดับสำคัญ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความรู้ความเข้าใจ	4.54	0.62	3.24	0.54	0.40	1
ทักษะการวิจัย	4.54	0.58	3.32	0.59	0.37	2
เจตคติที่ดีต่อการวิจัย	4.59	0.57	3.50	0.64	0.31	3

จากตาราง 1 พบว่า สมรรถนะการทำวิจัยเพื่อการเรียนรู้ที่นักศึกษามีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (PNI_{modified} = 0.40) รองลงมา คือ ด้านทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (PNI_{modified} = 0.37) และ ด้านเจตคติที่ดีต่อการวิจัยปฏิบัติการใน

สมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู จำนวน 121 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17.36 และเพศหญิง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 82.64 มีอายุเฉลี่ย 29 ปี ประสบการณ์สอนเฉลี่ย 4 ปี และมีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า 1 เรื่อง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 48.76 รองลงมามีประสบการณ์ทำวิจัย 1 เรื่อง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35.54 และไม่เคยทำวิจัยเลย 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 โดยผลการวิเคราะห์ความต้องการสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตาราง 1

ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (PNI_{modified} = 0.31)

2) ผลการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาครู ผู้วิจัยพัฒนา 2 ด้าน คือ ด้านความรู้และความเข้าใจ กับด้านทักษะการปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานของนักศึกษาครู

รายการ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	sig.
ความรู้ความเข้าใจการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้						
คะแนนก่อน	35	28.70	2.31	29	50.45*	0.00
คะแนนหลัง	35	17.63	1.79			
ทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้						
คะแนน	48	43.17	2.85	29	13.76*	0.00
(เกณฑ์ 36 คะแนน)						

*sig $\leq$ .05

จากตาราง 2 ผลการพัฒนาพบว่า ความรู้ความเข้าใจการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนของนักศึกษาหลังการใช้กระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานสูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการใช้กระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การอภิปรายผล ผู้วิจัยแยกการอภิปรายเป็น 2 ข้อ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. จากผลการศึกษาความต้องการสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่า นักศึกษาคูมีความต้องการสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ลำดับแรกคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนรองลงมาคือ ด้านทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านเจตคติที่ดี

ต่อการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามลำดับ และจากค่าเฉลี่ยของสภาพสมรรถนะการทำวิจัยในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาคูกลุ่มเป้าหมายไม่ได้จบจากหลักสูตร ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์มาโดยตรง จึงทำให้สภาพสมรรถนะการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากการพูดคุยกับนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยพบว่าส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้จากรุ่นพี่หรือเพื่อนครูในโรงเรียน เป็นลักษณะของการลองผิดลองถูก และทำวิจัยในรูปแบบหน้าเดียวหรือตามแบบฟอร์มที่โรงเรียนกำหนด จากสภาพที่เกิดขึ้นนักศึกษามีความตั้งใจหรือพร้อมที่จะทำวิจัยแต่ยังต้องการความรู้และทักษะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยของตนเองให้สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) สมรรถนะเป็นความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณลักษณะต่างๆ ถ้าต้องการให้บุคคลนั้นมีความสามารถที่สูงขึ้นจะต้องได้รับการเรียนรู้สาระความรู้ การได้รับการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จากผลการวิจัย

เกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ วิโรจน์ หมั่นเทพ (2561) ที่พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนมีความต้องการการพัฒนาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างสูงสุดด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน รองลงมาคือความต้องการด้านทักษะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและด้านเจตคติต่อการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ภณิดา ชูช่วยสุวรรณ (2562) และ โสภณ เพ็ชรพวง (2561) ที่พบว่าความต้องการการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยสองอันดับแรกคือ ความต้องการสมรรถนะด้านทักษะ และด้านความรู้

2. จากผลการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันพบว่าหลังจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ชและวิจัยเป็นฐานทำให้ความเข้าใจของนักศึกษาสูงขึ้น และทักษะในการทำวิจัยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 75 นั้น อาจเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบนี้เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนปฏิบัติจริงบนฐานความรู้เดิมหรือความสามารถของนักศึกษาเอง อีกทั้งมีแบบอย่างในการปฏิบัติงาน จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ไปในทิศทางบวก อีกทั้งการจัดการสอนรูปแบบนี้เป็นลักษณะของกัลยาณมิตร ไม่กดดันแต่จะเป็นลักษณะคอยชี้แนะและส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของจุฑา ธรรมชาติ (2555) ที่พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐานในรายวิชาการวิจัยทางการศึกษา กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลพบว่าหลักการทดลองด้วยรูปแบบนี้แล้ว นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยความรู้พื้นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2559) ที่พัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 3 โดย

ใช้กระบวนการ Coaching และ Mentoring ผลพบว่านิสิตมีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน เช่นเดียวกับการศึกษาของพิมพ์ปวีณ์ สุวรรณโณ และศุภลักษณ์ ลินธนา (2561) ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้วิจัยเป็นฐาน ผลพบว่าผลสัมฤทธิ์และทักษะการวิจัยของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนด) นอกจากนี้ยังมีผลที่มีการนำการจัดการเรียนรู้ด้วยการวิจัยเป็นฐานหรือการโค้ชไปพัฒนาทักษะหรือสมรรถนะอื่น ๆ ผลปรากฏว่า ทักษะหรือสมรรถนะนั้นสูงหลังได้รับการพัฒนา อาทิเช่นการศึกษาของศึกษา เรื่องดำ (2561) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา การโค้ชและระบบพี่เลี้ยง และการวิจัยเป็นฐานที่มีต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนและพัฒนาสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย ผลพบว่าการประเมินอยู่ในระดับดีมากสูงกว่าก่อนการพัฒนาที่อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการโค้ช และกาวิจัยเป็นฐานสามารถพัฒนาการเรียนรู้อัน ทักษะ หรือสมรรถนะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าความต้องการจำเป็นสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันของนักศึกษาลำดับแรก คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ดังนั้นผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญกับความรู้พื้นฐานด้านการวิจัยของนักศึกษา และเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติการวิจัย

ในชั้นเรียน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปฏิบัติการวิจัยได้ในสถานการณ์จริง

2. จากผลการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษาที่พบว่า สูงขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโค้ช และการวิจัยเป็นฐาน ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีการสร้างข้อตกลงร่วมกับกับนักศึกษาเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาตนเองด้านการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน รวมถึงการยอมรับความคิดเห็นและผลการสะท้อนของนักศึกษาในการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมกับนักศึกษาครู ระดับปริญญาตรี เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาครูในทุกุระดับการศึกษา

2. ควรมีการศึกษาผลไปถึงนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาจากนักศึกษาครูที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนด้วยกระบวนการโค้ชและการวิจัยเป็นฐานในนักเรียนแต่ละกลุ่มมีผลตอบรับและผลสัมฤทธิ์เป็นอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ 2556. (2556, 4 ตุลาคมค.ม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 130. จุฬา ธรรมชาติ. (2555). การวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษาแบบใช้วิจัยเป็นฐานในรายวิชาการวิจัยทางการศึกษา. *สงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 18(1): 183-214.
- ณัฐธาดา เจริญสุข, สุรินทร์ ชุมแก้ว และเกษราภรณ์ สุดตาพงศ์. (2558). กลยุทธ์การสอนงาน (coaching) ที่สร้างสมรรถนะที่เป็นเลิศในการปฏิบัติงาน. *WMS Journal of Management Walailak University*, 4(2): 60-66.
- ดวงหทัย โฮมไชยะวงศ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะครูประถมศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครู. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงผกา ปวีณบำเพ็ญ. (2560). การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน. *ศึกษาศาสตร์สารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 1(2): 62-71.
- พิมพ์ปวีณ์ สุวรรณโณ และศุภลักษณ์ ลินธนา. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการวิจัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 13(1): 161-170.
- ภณิดา ชูช่วยสุวรรณ. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา: การประเมินความต้องการจำเป็นสมบูรณ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ: ทฤษฎี กลยุทธ์
สู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 12)*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตสาขาวิชา
ภาษาไทยชั้นปีที่ 3 โดยชั้นกระบวนการ Coaching และ Mentoring. *วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 10(4): 165-176.
- วิโรจน์ หมั่นเทพ. (2561). *การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของครูโรงเรียนเอกชนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
ของผู้เรียนโดยกระบวนการวิจัยก่อรูป*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศึกษา เรืองดำ. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา การโค้ชและ
ระบบพี่เลี้ยง และการวิจัยเป็นฐานที่มีต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการสอนและการพัฒนา
สมรรถนะการสอนของนักศึกษาครุสาขาวิชาภาษาไทย. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์*, 10(s):
15-25.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2560). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 19)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ เพ็ชรพวง. (2561). ทำการศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยทางการบริหารการ
ศึกษา ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. *วารสารราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี*, 5(2): 169-195.